

Συγκινητική παράσταση ανέβασαν την Πέμπτη (22.2) το βράδυ οι μαθητές του Μουσικού Σχολείου Αλίμου στην Δημοτική Σκηνή «Κάρολος Κούν» για την ιστορία διάσωσης της νεαρής Ελληνο-Εβραίας, Ταμάρας Σιμαντώβ από την Ελληνο-Βελγίδα, Ματίλντε Βάσενχοβεν κατά την διάρκεια της Κατοχής. Το σενάριο έγραψε ο μαθητής και ηθοποιός, Φοίβος Μαρίνος, ενώ το θεατρικό έργο είχε μουσική ενορχήστρωση και πρωτότυπους στίχους του σχολείου. Η παράσταση συνδυάστηκε με τελετή βράβευσης της Ματίλντε Βάσενχοβεν με το μετάλλιο και τον τίτλο του «Δικαίου των Εθνών» του Μουσείου και Ινστιτούτου του Ολοκαυτώματος, Γιαντ Βασέμ στην Ιερουσαλήμ από την Πρέσβυ του Ισραήλ στην Ελλάδα, κυρία Ιρίτ Μπεν -Άμπα. Το βραβείο παράλεβε εκ μέρους της Ματίλντε που δεν βρίσκεται πλέον στη ζωή, ο εγγονός της κ. Λουδοβίκος Βάσενχόβεν.

Την εκδήλωση διοργάνωσε το Μουσικό Σχολείο Αλίμου σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και την Πρεσβεία του Ισραήλ.

Το θεατρικό έργο παρακολούθησαν μεταξύ άλλων η κόρη της διασωθείσας, Αλίκη, η σύζυγος του εκλιπόντα αδερφού της διασωθείσας, κυρία Ρίτα Σιμαντώβ, ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ιωάννης Τσιρώνης, ο Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων κ. Γιώργος Καλαντζής, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Φιλίας Ελλάδας-Ισραήλ, βουλευτής κ. Δημήτρης Σεβαστάκης, η Τομεάρχης Παιδείας της Νέας Δημοκρατίας κυρία Νίκη Κεράμεως, ο Πρέσβης του Βελγίου κ. Luc Liebault, ο εκπρόσωπος Τύπου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Πάυλος Χρηστίδης, ο Αντιδήμαρχος Αλίμου κ. Στέφανος Διαμαντής, ο Πρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδας και Πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης κ. Δαβίδ Σαλτιέλ, ο Πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών κ. Μίνος Μωυσής, ο Πρόεδρος του Εβραϊκού Μουσείου Ελλάδος, κ. Σαμουήλ (Μάκης) Μάτσας, εκπρόσωποι της Ελληνικής Εκκλησίας, μαθητές, παιδιά και γονείς.

Στην **ομιλία της η Πρέσβυς του Ισραήλ** επεσήμανε το διδακτικό ρόλο που πρέπει να έχουν οι ιστορίες διάσωσης Εβραίων, όπως εκείνη της Ταμάρας Σιμαντώβ από την Ματίλντε Βάσενχοβεν, τονίζοντας ότι ακριβώς γι' αυτό το λόγο είναι σημαντικότατο το έργο των μαθητών του Μουσικού Σχολείου. Επεσήμανε την ανάγκη να αντισταθούν όλοι σε φαινόμενα αντισημιτισμού, ρατσισμού και άρνησης του Ολοκαυτώματος. Συνεχάρη τους μαθητές του σχολείου για το θεατρικό έργο, ενώ ευχαρίστησε και το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας, και Θρησκευμάτων για την συνδιοργάνωση της εκδήλωσης.

Ο Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Γιώργος Καλαντζής, τόνισε ότι οι

ιστορίες των «Δικαίων των Εθνών» είναι ιστορίες απλών καλών ανθρώπων που βοήθησαν τους συνάνθρωπούς τους Εβραίους. Μίλησε με θερμά λόγια για το θεατρικό έργο των μαθητών και τον ενθουσιασμό τους, λέγοντας ότι όπως ακριβώς οι «Δίκαιοι» αποτέλεσαν πηγή ελπίδας σε σκοτεινές εποχές του χτες, τα παιδιά είναι η ελπίδα για το αύριο.

Ο κ. **Λουδοβίκος Βάσενχοβεν** ευχαρίστησε την Πρέσβυ του Ισραήλ και το Γιάντ Βασέμ για την τιμή προς το πρόσωπο της γιαγιάς του. Δήλωσε ότι παρόλο που γνώριζε την γιαγιά του, μετά την ιστορία της διάσωσης όπως του την διηγήθηκε η Ταμάρ Σιμαντώβ, την γνώρισε ακόμα καλύτερα και σχημάτισε μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για τον ακμαίο και θαρραλέο χαρακτήρα της. Συγκινημένος από την παράσταση των μαθητών, είπε ότι με τέτοιους νέους, η Ελλάδα δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, ακόμα και σε περιόδους κρίσεων.

Η κυρία **Ρίτα Σιμαντώβ**, σύζυγος του εκλιπόντα αδερφού της διασωθείσας, που μίλησε εκ μέρους της Ταμάρ Σιμαντώβ, η οποία είναι σήμερα 95 ετών και δεν μπόρεσε να παρευρεθεί στην εκδήλωση, δήλωσε ότι η Ταμάρ θα ήταν σίγουρα συγκινημένη και υπερήφανη για την παράσταση. Προσέθεσε ότι το έργο των μαθητών δημιουργεί ελπίδα για το μέλλον.

Η ιστορία της διάσωσης

Η Ταμάρ Σιμαντώβ γεννήθηκε στις Σέρρες, το 1923, όπου έμενε με τους γονείς της, Ιωσήφ και Νταίζη και τον αδελφό της Αλμπέρτο.

Λόγω της βουλγαρικής κατοχής, το 1941 μεταφέρθηκαν στην Αθήνα, όπου νοίκιασαν διαμέρισμα. Τα παιδιά πήγαιναν σχολείο και ο πατέρας διατηρούσε επαφές με φίλους από τις Σέρρες, από τους οποίους πληροφορήθηκε για τη δήμευση εβραϊκών περιουσιών στις Σέρρες από τους Βούλγαρους. Όταν μπήκαν οι Γερμανοί στην Αθήνα, διέταξαν όλους τους Εβραίους να εγγραφούν στην Ισραηλιτική Κοινότητα. Η οικογένεια Σιμαντώβ αποφάσισε όμως να μην δηλωθεί, να κρυφτεί και να βγάλει ψεύτικες ταυτότητες.

Στην αρχή φιλοξενήθηκαν στο σπίτι του δικηγόρου Παπαχαριζάνου, από τον Οκτώβριο 1943 μέχρι τον Φεβρουάριο 1944. Στις 23 Φεβρουαρίου 1944, τρεις συνεργάτες των Γερμανών πήγαν στο σπίτι του Παπαχαριζάνου για να ψάξουν για Εβραίους. Παρά τις αντιστάσεις του Παπαχαριζάνου, βρήκαν την οικογένεια Σιμαντώβ και τη συνέλαβαν. Όμως ο Παπαχαριζάνος τους δωροδόκησε με χρήματα και ο πατέρας Σιμαντώβ με χρυσαφικά και έτσι δεν τους πήραν. Έφυγαν από το σπίτι του Παπαχαριζάνου και κατέφυγαν στον παλιό τους φίλο Ευθύμιο Χριστόπουλο, μηχανικό και παλιό συνάδελφο του πατέρα Σιμαντώβ. Τους φιλοξένησε μόνο για μία νύχτα, καθώς το περιβάλλον του ήξερε ότι έχει φίλους Εβραίους και επειδή απέναντι από το σπίτι του ήταν γραφεία των Γερμανών.

Την επομένη η οικογένεια διασκορπίστηκε. Η Ταμάρ κατέφυγε στην οικογένεια Μουμτζή, παλιοί φίλοι από τις Σέρρες, που την φιλοξένησαν για λίγο καιρό. Κατόπιν η Ταμάρ βρήκε τον αδελφό της που είχε καταφύγει στο σπίτι του Ευάγγελου Λαζαρίδη, που έμενε στο κέντρο της Αθήνας με τη γυναίκα του και τα 5 παιδιά του.

Σε ένα άλλο σπίτι του Ευάγγελου, βρήκαν καταφύγιο οι γονείς τους και η Ταμάρα πήγε να μείνει μαζί τους. Η οικογένεια Λαζαρίδη δεν ζήτησε ανταλλάγματα, αλλά η Ταμάρα προσφέρθηκε να βοηθήσει στην οικογενειακή επιχείρηση και παρέδιδε μαθήματα γαλλικών στην κόρη τους. Όταν ο γιος της οικογένειας Λαζαρίδη έγινε συνεργάτης των Γερμανών, τον Ιούνιο 1944, έφυγαν από το σπίτι. Έχοντας κρυφτεί σε 14 διαφορετικά σπίτια για μικρά χρονικά διαστήματα, τα δύο αδέρφια βρέθηκαν στον δρόμο, καθώς τους έδιωξαν από το τελευταίο σπίτι στο οποίο είχαν καταφύγει.

Η Ταμάρα και ο αδελφός της κατέφυγαν στον Ιησουίτη Πατέρα Μαραγκό, γνωστό διασώστη Εβραίων. Έστειλε τον Αλβέρτο σε κατασκήνωση χριστιανών προσκόπων και την Ταμάρα στο σπίτι της Ματίλντε Βάσενχοβεν, μια ηλικιωμένη καθολική Βελγίδα που δίδασκε άρπα στο Ωδείο Αθηνών και ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών. Συμφώνησε να παρουσιάσει την Ταμάρα ως ανηψιά της από κάποια επαρχιακή πόλη. Το σπίτι ήταν στο κέντρο της Αθήνας, στην οδό Αβέρωφ 12.

Η Ματίλντε Βάσενχόβεν υποδέχτηκε την Ταμάρα με ανοιχτές αγκάλες και τη φρόντισε, παρότι η ίδια μετά βίας είχε τα προς το ζειν. Μοιραζόταν το φαγητό μαζί της και δεν ζήτησε ποτέ από την Ταμάρα καμία ανταμοιβή. Έμεινε εκεί από τον Ιούλιο 1944 μέχρι την Απελευθέρωση, τον Οκτώβριο 1944. Την επόμενη ημέρα της Απελευθέρωσης, η οικογένεια ενώθηκε ξανά.

Μετά την Απελευθέρωση η Ταμάρα συνέχισε να βλέπει τη Ματίλντε Βάσενχοβεν και την βοηθούσε με κάθε τρόπο. Μαζί με τον αδελφό της, ήταν σε στενή σχέση με τον Πατέρα Μαραγκό. Η Ματίλντε Βάσενχόβεν πέθανε το 1969. Από τους συγγενείς της, μόνο ο εγγονός της Λουδοβίκος είναι εν ζωή που ήταν 7 ετών κατά τη διάρκεια του πολέμου. Ο Πατέρας Μαραγκός έχει ήδη τιμηθεί από το Yad Vashem το 2010 με το μετάλλιο των «Δικαίων των Εθνών».

Το Γιάντ Βασέμ, είναι το ίδρυμα και μουσείο που δημιουργήθηκε από το Κράτος του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ για την διαίωνιση της μνήμης των έξι εκατομμυρίων θυμάτων του Ολοκαυτώματος. Ο τίτλος του «Δικαίου των Εθνών» του ιδρύματος απονέμεται σε άτομα τα οποία με κίνδυνο της ζωής τους έσωσαν διωκόμενους Εβραίους κατά την διάρκεια του Ολοκαυτώματος στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Για να δοθεί αυτή η διάκριση ύψιστου κύρους, απαιτείται διεξοδική έρευνα από το Γιάντ Βασέμ και έγκριση του Ανώτατου Δικαστηρίου του Ισραήλ.

Αξίζει να σημειωθεί ότι 333 Έλληνες «Δίκαιοι» έχουν τιμηθεί έως σήμερα. Μεταξύ αυτών, ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, Δαμασκηνός, ο πρώην Δήμαρχος Ζακύνθου Λουκάς Καρρέρ, οι Μακαριστοί Μητροπολίτες Ζακύνθου και Δημητριάδος, Χρυσόστομος και Ιωακείμ αντίστοιχα, η ηρωίδα της Εθνικής Αντίστασης, Λέλα Καραγιάννη, καθώς και πολλοί άλλοι αφανείς ήρωες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Πηγή: ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΙΣΡΑΗΛ